

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 251/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-761/OVK-B2-2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-761/OVK-B2-2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„podal trestné oznámenie proti Š. Š. na OO PZ Vysoké Tatry dňa 26. 01. 2001 pod sp. zn. ORP-105/PP-2-2001... Vyšetrovateľ namiesto úradnej povinnosti konať, vypočuť obvinených a svedkov, zozbierania dôkazov, neurobil nič a bez akéhokolvek úkonu vec odložil dňa 02. 07. 2007. Dozorujúci prokurátor odmietnutie zrušil a prikázal vyšetrovateľovi konať uznesením 1 Pn 588/07-7 zo dňa 21. 08. 2007. Dozorujúci prokurátor priznal zbytočné prieskumy v konaní, vydal pokyny a prípis nadriadenému vyšetrovateľovi dňa 26. 10. 2007. Vyšetrovateľ zostával nečinný! Dozorujúci prokurátor bol upozornený na pokračujúcu brutálnu nečinnosť a tento zistil nečinnosť vyšetrovateľovi, uložil rýchlo konať dňa 29. 02. 2008. Napriek povinnosti konať, zdá sa že vyšetrovateľ zostáva nečinný...“.*

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol nálezom, že:

„Krajské riaditeľstvo PZ Bratislava porušuje základné práva a slobody D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 a čl. 13 medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje konať vo veci ORP-761/OVK-B2-2007 bez ďalších prieskumov, v prípade opakovaných prieskumov v konaní začať trestné stíhanie vyšetrovateľky mjr. Mgr. J. R. za marenie úlohy verejným činiteľom.

Krajské riaditeľstvo PZ Bratislava je povinné zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 500.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu. V prípade omeškania je KR PZ BA povinné zaplatiť úroky z omeškania vo výške 17.6 % ročne od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

Trovy konania a náklady na advokáta zaplatí KR PZ Bratislava.“

Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie obhajcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, má právo na účinný opravný prostriedok pred vnútroštátnym orgánom bez ohľadu na to, že porušenie spôsobili osoby pri plnení ich úradných povinností.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 28/01, III. ÚS 33/06).

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04, III. ÚS 170/06).

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru postupom krajského riaditeľstva vo veci jeho trestného oznámenia.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoby domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

Ústavný súd už vo svojich rozhodnutiach zaujal stanovisko vo veciach trestného oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Zdôraznil, že právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby na začatie trestného konania voči inej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv a slobôd (II. ÚS 42/00).

Pokiaľ sa sťažovateľ domnieva, že má právo na postih inej fyzickej osoby, ústavný súd nevidí možnosť porušenia jeho základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by eventuálne mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Ako bolo zdôraznené, v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta (III. ÚS 248/05, III. ÚS 170/06). Toto zistenie sa vzťahuje aj na namietané právo podľa čl. 13 dohovoru.

Vzhľadom na okolnosti daného prípadu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. augusta 2008